

THE WORLD OF SHABBAT: INTERIORITY

OCTOBER 23, 2022
YU TORAH MITZION KOLLEL

פ' נח תשפ"ג

interiority noun

 Save Word

in·te·ri·ori·ty | \ () in - tīr - ē - ōr - ə - tē , - ' ā r - \

Definition of *interiority*

- 1 : interior quality or character
- 2 : inner life or substance : psychological existence

(1) *SURPRISED BY JOY*, C.S. LEWIS

I number it among my blessings that my father had no car, while yet most of my friends had, and sometimes took me for a drive. This meant that all these distant objects could be visited just enough to clothe them with memories and not impossible desires, while yet they remained ordinarily as inaccessible as the Moon. The deadly power of rushing about wherever I pleased had not been given me. I measured distances by the standard of man, man walking on his two feet, not by the standard of the internal combustion engine. I had not been allowed to deflower the very idea of distance; in return I possessed "infinite riches" in what would have been to motorists "a little room". The truest and most horrible claim made for modern transport is that it "annihilates space". It does. It annihilates one of the most glorious gifts we have been given. It is a vile inflation which lowers the value of distance, so that a modern boy travels a hundred miles with less sense of liberation and pilgrimage and adventure than his grandfather got from travelling ten. Of course if a man hates space and wants it to be annihilated, that is another matter. Why not creep into his coffin at once? There is little enough space there.

(2) *STOP LOOK LISTEN*, R. DR. NEHEMIA POLEN, P.8

As a religious person, Lewis realizes that space is a gift, and when vehicles enable the "annihilation of space," the seeming ability to be anywhere quickly devolves into the sense that one is nowhere. If distance has been erased, so has embodied proximity – physical closeness and the "infinite riches" of genuine relationship.

Forster and Lewis recognize the inflated sense of power and psychic decoherence that result from technologically propelled mobility. Neither author can offer a clear remedy to the corrosive effects of the automobile. Forster's commitments were humanistic. Lewis, for his part, famously became a convert to a robust Christian faith, about which he wrote with great eloquence and conviction, but he could not plausibly counsel renouncing the automobile.

(3) RABBI JONATHAN SACKS ZT" L "THE MEANING OF COMMUNITY" 2017

A local community is actually dealt with in [Psalm 1](#), ASHREI HA'ISH ASHER LO HALACH BA'ATZAT...V'HAYAH K'AITZ SHATOOL AL-PALGAY MAYYIM... [[Psalms 1:3](#)] To be strong, you need roots somewhere. LO CHEIN HARESHA'IM KI IM KAMOTZ ASHER TIDFENU RU'ACH [[Psalms 1:4](#)] Whereas the RESHA'IM – we won't call them wicked, we'll just call them just alienated or destabilised – “are like chaff blown on the winds.” And that's what Facebook culture actually is. You know, whatever is this week's fashion or this week's viral video. I mean, you don't have grinning cats do you, or whatever it is this week? I don't know. This is KAMOTZ ASHER TIDFENU RU'ACH. This is blown this way and that. That is not an identity.

...

I was doing a Facebook Live a week or two ago with the head of Facebook in Europe, Nicola Mendelsohn, who I have to tell you is an Orthodox and practising Jew, and we were talking about just that, because Mark Zuckerberg has changed the mission statement of Facebook to supporting communities. The truth is, yes, Facebook can support communities, but it can't CREATE communities. Communities have to be down here on the ground. That's why you need a MINYAN. That's why you don't drive on Shabbat, so Orthodox Jews live in close proximity to one another. You need those things, and you need face-to-face encounters.

(4) ישעיהו פרק נח פסוק יג

אִם-תָּשִׁיב מִשְׁבַּת רְגֶלְךָ עֲשׂוֹת חֲפְצֶיךָ בַּיּוֹם קִדְשֵׁי וְקָרְאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵג לַקְדוֹשׁ יִקְוֶל מְכַבֵּד וְכַבְּדוֹ מְעַשׂוֹת
 דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא חֲפְצֶךָ וְדַבֵּר דָּבָר

(5) אלשיך הקדוש שם

(יג) אם תשיב משבת רגלך כו' הנה ארז"ל ההולך לביהכ"נ מצוה למרהט ואפילו בשבת, הנה כי בשבת אסור לרוץ אלא לדבר מצוה, וזה יאמר, אם תשיב מחמת היות שבת רגלך, וזה בהיות עשות חפצך כו', שאם הוא לחפצי שמים אל תשיב רגלך

(6) גמי שבת קיג :

כולהו לחיי אלא שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול מאי היא כי הא דאמר רב הונא אמר רב ואמרי ליה אמר ר' אבא אמר רב הונא היה מהלך בשבת ופגע באמת המים אם יכול להניח את רגלו ראשונה קודם שתעקר שניה מותר ואם לאו אסור מתקיף לה רבא היכי ליעביד ליקף קמפיש בהילוכא ליעבר זימנין דמיתווסן מאני מיא ואתי לידי סחיטה

גמי יבמות מז: (7)

אמר רבי אלעזר מאי קראה דכתיב² ותרא
כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר
אליה אמרה לה אסיר לך תחום שבת³ באשר

גמי סוטה ל: (8)

וכו': במאי קא מיפלגי מר סבר⁴ תחומין
דאורייתא ומר סבר⁵ דדרבנן: ת"ר⁶ בו

גמי עירובין יז: (9)

דמאי: ומלערב: אמרי דבי רבי ינאי
י לא שנו אלא עירובי הצירות אבל עירובי
תחומין חייבין דתני רבי חייה⁷ לוקין על
עירובי תחומין דבר תורה מתקיף לה רבי
יונתן וכי לוקין על לאו שבאל מתקיף רב
אחא בר יעקב⁸ אלא מעתה דכתיב¹ אל
תפנו אל האובות ואל הידעונים ה"נ דלא
לקי רבי יונתן הכי קשיא ליה⁹ לאו שניתן
לאזהרת מיתת ב"ד וכל¹⁰ לאו שניתן
לאזהרת מיתת בית דין אין לוקין עליו
אמר רב אשי מי כתיב אל יוציא² אל
יצא כתיב:

הדרן עלך מבוי

רבנן: לוקין על עירובי תחומין.
דכתיב³ אל יצא איש ממקומו ומהכא
לפינן תחומין צפ' מי שהוליאוהו (לקמן
דף גא): (שבאל): לאו שניתן לאזהרת
מיתת ב"ד הוא. דס"ד אל יוציא הוא
ונפקא לן הוצאה מרשות לרשות מיניה
והיה אז מלאכה היא וממיתין עליה:
וכל לאו שניתן לאזהרת. שלא יעשה כן
שמתחייב עליו מיתת ב"ד אין לוקין
עליו אפי' לא התרו בו למיתה והתרו
בו למלקות דהשתא לא מיקטיל אפי'
הכי לא לקי דלאזהרת מיתה ניתן
ולא למלקות: אל יצא כתיב: ואין
כאן לשון הוצאת משוי:

רמב"ם הל' שבת כז: א (10)

**היוצא חוץ לתחום המדינה בשבת לוקה שנאמר אל יצא איש ממקומו ביום
השביעי. מקום זה הוא תחום העיר ולא נתנה תורה שיעור לתחום זה אבל
חכמים העתיקו שתחום זה הוא חוץ לשנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל.
וכך אמר להם משה רבינו לא תצאו חוץ למחנה. ומדברי סופרים שלא יצא
אדם חוץ לעיר אלא עד אלפים אמה אבל חוץ לאלפים אמה אסור. שאלפים
אמה הוא מגרש העיר**

שו"ע או"ח ת"ט: י"א (11)

(סא) אין יותר מאלפים, *אבל (סב) אם אין כל האילן בתוך אלפים ולא יחד מקום תחתי, לא קנה שביתה, דשמא היה בדעתו על ארבע אמות שהם חוץ לאלפים, וגם כאן לא קנה, שהרי עקר דעתו מקאן, (סג) ולא יזוז ממקומו. ואם כלו עומד תוך אלפים ולא יחד מקום שביתתו, כגון שאמר 'שביתי תחתי', יש לו (סד) ארבעה אלפים ממקומו לצד האילן חוץ משעור משך תחתי של אילן, כגון אם שעור האילן עשרים אמה (סה) יש לו שם אלפים פחות עשרים אמה. *וילהרמב"ם, הקונה שביתה (סו) כרחוק מקום ולא סגם מקום שביתתו, לא קנה שביתה שם אלא במקום שהיה עומד בו כשחשכה, וכן אם אמר 'שביתי במקום פלוני' (סז) והוא רחוק ממנו יותר מאלפים, קנה שביתה במקומו; והאומר 'שביתי תחת אילן פלוני', אם יש תחתי (סח) שמונה אמות או יותר לא קנה שביתה, שהרי לא כון מקום שביתתו, לפיכך צריך להתפונן לשבת בעקרו או בארבע אמות (סט) שבצפוניו או בדרומו, ואם היה תחתי פחות משמונה אמות ונתפונן לשבת תחתי, קנה, שהרי (ע) כקצת מקומו מסגם. (עא) *וכן דעת הרי"ף בזה: יב ט"ה שנים, אחד מפיר

ויקרא כ"א: י"ב (12)

ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה:

ספר המצוות, מצוות לא תעשה קס"ה: א' (13)

שהזהיר הכהנים מלצאת מהמקדש בשעת עבודה. והוא אמרו יתעלה ומפתח אהל מועד וגו'. ונכפלה אזהרה זאת גם כן בכהן גדול ואמר ומן המקדש לא יצא. ולשון ספרא ומפתח אהל מועד יכול שלא בשעת עבודה תלמוד לומר ומן המקדש לא יצא ולא יחלל הוא אומר בשעת עבודה כי שמן משחת ה' אין לי אלא אהרן ובניו שאם יצאו בשעת עבודה חייבין במיתה מנין לכהנים שבכל הדורות תלמוד לומר כי שמן משחת ה' עליכם.

בראשית כח: א (14)

ויפגע במקום וילן שם כ"י בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא:

בראשית רבה (וילנא) פרשת ויצא פרשה סח (15)

ויפגע במקום, ר"ה בשם ר' אמי אמר מפני מה מכנין שמו של הקדוש ברוך הוא וקוראין אותו מקום שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו, מן מה דכתיב (שמות לג) הנה מקום אתי, הוי הקדוש ברוך הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו